

беше написано това токмо съ іоты, колко щеше да бъде по недобовразумително. Добрі те законі праватъ добрі те граждані, а лоші те лоші те. Но азъ увѣравамъ такъвѣя, защо, колкѣ е нимъ по недобовразумително мое съ еднѣ іотѣ лоші те лоші те, два пѣти толко быва мнѣ по недобовразумително ниѣное съсъ двѣ іоты *) лоши те лоши те, ако не мыслимъ разѣмъ на гдѣ отхожда: Ако ли мыслимъ разѣмъ на гдѣ стхожда, или бы было съ і написано или съ И, весьма добрѣ познавамъ, кое е Подлежащее и кое сказуемо: сирѣчь, кое дѣйствѣва и кое страда.

Еще нека помыслатъ таковѣи, отъ гдѣ бы разѣмѣли они, кое е Именителенъ и кое Бинителенъ въ томъ примѣрѣ, ако имъ го предложи нѣкои не написанъ, но съсъ живъ гласъ, кога то не можатъ да видатъ, гдѣ е И; и гдѣ Ы;

За писѣваемѣя же вредъ реченій И и Ы, цю да речемъ; нека помыслатъ сами, да ли знаатъ камикъ защо се пише съсъ И, а не съсъ Ы; и крыемъ защо се пише съсъ Ы, а не съсъ И или і; и ще видатъ явно, защо основатели азыка нашего отъ произволенія са употребили тѣя бѣквы въ тѣхъ реченіяхъ. А нѣе ги употреблаваме отъ преданія, приносяще ги не разное отъ і.

*) Защо И не е дръго, но двѣ ІІ съсъ еднѣ чертицѣ на средѣ соединени.